EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.6.2012
COM(2012) 354 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

om, hvordan meddelelsesproceduren i WTO-aftalen om tekniske handelshindringer (TBT-aftalen) fungerer

{SWD(2012) 189 final}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

om, hvordan meddelelsesproceduren i WTO-aftalen om tekniske handelshindringer (TBT-aftalen) fungerer

1. INDLEDNING

Aftalen om tekniske handelshindringer (TBT-aftalen[1]) er en af de 13 multilaterale aftaler om handel med varer, som blev forhandlet under Uruguayrunden. Den trådte i kraft i 1995 med oprettelsen af Verdenshandelsorganisationen (WTO). Den forpligter alle WTO-medlemmer til at give Verdenshandelsorganisationen meddelelse **om tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering vedrørende varer på udkaststadiet** og giver de øvrige WTO-medlemmer mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil.

- Proceduren er en konkret måde at bistå **EU-virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er), med at forbedre deres adgang til tredjelandes markeder**, fordi:
- den gør det muligt at afsløre unødvendige tekniske hindringer for den internationale handel og fjerne dem ved kilden
- den hjælper EU's og medlemsstaternes lovgivere samt de erhvervsdrivende i EU med at få kendskab til andre WTO-medlemmers nye tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering
- den gør det muligt for EU at fremme sin forskriftspraksis og bidrage til andre WTO-medlemmers forskrifter under den dialog, der finder sted, inden der vedtages nye forskrifter
- den bidrager til at skabe overensstemmelse mellem regler og standarder på internationalt plan.

TBT-meddelelsesproceduren er derfor et vigtigt element i EU's handels- og industripolitik[2] og bidrager til de mål, der skal nås gennem Europa 2020-strategien[3], **navnlig til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.**

---

1 http://ec.europa.eu/enterprise/tbt/index.cfm?fuseaction=library.viewLibrary&section_id=1&dspLang=en

2 Meddelelse fra Europa-Kommissionen om *handel, vækst og verdensanliggender – Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi* – KOM(2010) 612 endelig, meddelelse fra Europa-Kommissionen *om en integreret industripolitik for en globaliseret verden: Fokus på konkurrenceevne og bæredygtighed* – KOM(2010) 614 endelig.

3 Meddelelse fra Europa-Kommissionen om *Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst* – KOM(2010) 2020 endelig.

Det **første mål** med denne rapport er at gøre EU-institutionerne, EU's rådgivende organer og de erhvervsdrivende i EU, herunder SMV'erne, opmærksom på de muligheder, som TBT-meddelelsesproceduren indebærer. Det **andet mål** er at redegøre for de seneste tendenser i dette instrument ved at udarbejde en oversigt over udviklingen i proceduren i de seneste år. **For det tredje** benytter Kommissionen den lejlighed, som denne rapport giver, til at anbefale en konkret indsats for at skabe yderligere forbedringer. For at gøre brug af meddelelsesproceduren i forbindelse med andre WTO-medlemmers forskrifter er det afgørende, at EU selv ikke kun overholder de forpligtelser, der er fastsat i TBT-aftalen, men også aktivt bidrager til at forbedre procedurens effektivitet. Det er vigtigt, at Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne er klar over, hvordan TBT-meddelelsesproceduren fungerer, og samarbejder med Kommissionen om at virkeliggøre målene om overholdelse af reglerne og øget gennemsigtighed.

2. REDEGØRELSE FOR TBT-MEDDELELSESPROCEDUREN

2.1. Forpligtelser i henhold til TBT-aftalen

TBT-aftalen sigter mod at lette den internationale handel, men anerkender samtidig WTO-medlemmernes ret til at vedtage nationale tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering, som kunne føre til tekniske handelshindringer (på grund af tilpasningsomkostninger som følge af forskellige regler, informationsomkostninger osv.). For at sikre, at sådanne foranstaltninger ikke skaber diskriminerende eller unødvendige handelshindringer, indeholder TBT-aftalen en række materielle og proceduremæssige betingelser, som WTO-medlemmerne skal overholde ved udarbejdelsen af tekniske forskrifter.

Disse materielle og proceduremæssige betingelser gælder for alle tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering vedrørende handel med varer, uanset om det drejer sig om industrivarer eller landbrugsvarer. Til forskel fra standarder, der er af frivillig karakter, angiver tekniske forskrifter obligatoriske kendetegn ved varer og de dermed forbundne processer og produktionsmetoder[4]. Procedurer for overensstemmelsesvurdering anvendes til at afgøre, om produkterne opfylder disse obligatoriske krav.

2.1.1. De materielle betingelser: ikke-forskelsbehandling, undgåelse af unødvendige handelshindringer, anvendelse af relevante internationale standarder

En foranstaltning, der falder ind under TBT-aftalens anvendelsesområde, skal overholde princippet om **ikke-forskelsbehandling**. Princippet om ikke-forskelsbehandling, der er hovedhjørnestenen i WTO-bestemmelserne, er fastsat i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT). Den forbyder forskelsbehandling mellem importerede og indenlandsk producerede varer (princippet om national behandling, jf. artikel III i GATT) og mellem importerede varer indbyrdes (mestbegunstigelsesprincippet, jf. artikel I i GATT). På samme måde skal WTO-medlemmer i henhold til artikel 2.1 i TBT-aftalen give varer med oprindelse i en anden stat en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der gives tilsvarende varer af national oprindelse eller med oprindelse i et hvilket som helst andet land.

Endvidere er tekniske forskrifter kun tilladt, når de er **nødvendige for at opfylde et lovligt mål**. På tilsvarende vis må procedurerne for overensstemmelsesvurderingen ikke være

[4] Bestemmelserne i TBT-aftalen om standarder vil ikke blive behandlet i denne rapport.

strengere eller anvendes strengere end nødvendigt for at give det importerende WTO-medlem en forsikring om, at varerne er i overensstemmelse med de relevante krav. Artikel 2.2 i TBT-aftalen indeholder en ikke-udtømmende liste over lovlige mål, der omfatter forhindring af vildledende praksis, beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed samt miljøet. Mellem 2008 og 2011 blev beskyttelsen af menneskers sundhed og sikkerhed anført som det lovlig mål, der forfølges med ca. halvdelen af TBT-meddelelserne[5]. Endvidere betyder dette krav om "nødvendighed", at der skal findes en balance mellem det tilstræbte lovlige mål og risikoen for ikke-opfyldelse, med henblik på at vælge den fremgangsmåde, der indebærer den mindste hindring for handelen, men som samtidig er lige så effektiv. I dette øjemed kan den nationale lovgiver trække på TBT-aftalen, der peger på en række fremgangsmåder, som letter handelen, såsom anvendelse af tekniske forskrifter vedrørende de anvendelsesmæssige egenskaber og anerkendelse af ækvivalensen af andre WTO-medlemmers tekniske forskrifter og resultaterne af udenlandske overensstemmelsesvurderinger[6].

De relevante internationale standarder skal også anvendes ved udformningen af tekniske forskrifter eller procedurer for overensstemmelsesvurdering. Flere bestemmelser i TBT-aftalen fremmer anvendelsen af internationale standarder som en måde til at fremhjælpe harmonisering af tekniske forskrifter. Det hedder navnlig i artikel 2.4, at når der findes relevante internationale standarder, skal medlemmerne "anvende dem ... som grundlag for deres tekniske forskrifter", undtagen hvis sådanne internationale standarder er ineffektive eller uegnede til at opfylde de forfulgte lovlige mål. En indenlandsk teknisk forskrift kunne f.eks. gå ud over, hvad den relevante internationale standard kræver for at nå et WTO-medlems forskriftsmæssige mål i relation til klimaændringer eller for at opfylde dets borgeres berettigede forventninger om et passende beskyttelsesniveau. Artikel 5.4 indeholder tilsvarende principper for procedurer for overensstemmelsesvurdering.

2.1.2. Formel betingelse: meddelelse af udkast til lovgivning

I henhold til artikel 2.9 og 5.6 i TBT-aftalen skal WTO-medlemmerne **give meddelelse om tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering**, når følgende to betingelser er opfyldt: for det første, når der ikke findes en relevant international standard, eller udkastet til foranstaltning ikke er "i overensstemmelse" med den eksisterende relevante internationale standard, og for det andet, når den foreslåede foranstaltning kan få væsentlig indflydelse på andre medlemmers handel. Begrebet "væsentlig indflydelse på andre medlemmers handel" omfatter både importfremmende og importreducerende virkninger for andre medlemmers handel, så længe disse er væsentlige[7].

Meddelelserne skal gives **på et passende tidligt stadium, når der stadig kan foretages ændringer og tages hensyn til bemærkninger[8]**. Det medlem, der foretager meddelelsen, skal give andre medlemmer en rimelig frist til at fremsætte skriftlige bemærkninger. WTO-medlemmerne har i Komitéen for Tekniske Handelshindringer aftalt, at en periode på 60–90 dage anses for en rimelig frist. De udviklede lande opfordres til at indrømme en frist på over 60 dage for fremsættelse af bemærkninger[9]. Bemærkningerne skal drøftes på anmodning og

---

5 De myndigheder, der giver meddelelsen, skal angive målet med og begrundelsen for foranstaltningen i punkt 7 i den meddelelsesformular, der ledsager udkastet til teknisk forskrift eller procedure for overensstemmelsesvurdering.

6 Se artikel 2.8, 2.7 og 6.3 i TBT-aftalen.

7 Anbefaling fra Komitéen for Tekniske Handelshindringer: WTO-dokument G/TBT/1/Rev.10, punkt 7.

8 Artikel 2.9.2 og 5.6.2 i TBT-aftalen.

9 Anbefaling fra Komitéen for Tekniske Handelshindringer: WTO-dokument G/TBT/1/Rev.10, punkt 7.

tages i betragtning. Det betyder, at andre WTO-medlemmer kan blive holdt underrettet om udviklingen af nye eller ændrede produktkrav. De meddelelser, som WTO-sekretariatet modtager, er offentligt tilgængelige[10], sådan at de erhvervsdrivende har mulighed for at blive varslet og sætte sig ind i de nye krav.

WTO's medlemmer har **ret til** skriftligt **at fremsætte bemærkninger** til foreslåede tekniske forskrifter eller procedurer for overensstemmelsesvurdering. Bemærkningerne skal i princippet gøre opmærksom på, at de foreslåede forskrifter ikke er i overensstemmelse med TBT-aftalen. Bemærkningerne bør munde ud i en dialog med det WTO-medlem, der har givet meddelelsen. Retten til formelt at fremsætte bemærkninger efter denne procedure gælder kun for WTO-medlemmer og indrømmes ikke interesserede parter, som f.eks. erhvervsdrivende. De erhvervsdrivendes betænkeligheder skal derfor kanaliseres via et WTO-medlem. Det er op til det enkelte WTO-medlem at tilrettelægge, hvordan der skal lyttes til og tages hensyn til dets erhvervsdrivendes betænkeligheder.

2.2. EU's interne organisation med hensyn til meddelelsesproceduren

Mange forskellige parter skal deltage og samarbejde, for at meddelelsesproceduren kan fungere hensigtsmæssigt og være nyttig og effektiv. I EU er EU-institutionernes, medlemsstaternes og de erhvervsdrivendes deltagelse af største betydning. Et TBT-websted, der er oprettet af EU, hjælper med at koordinere alle de involveredes deltagelse.

2.2.1. Europa-Kommissionen

TBT-aftalen kræver, at hvert WTO-medlem opretter en meddelelsesmyndighed, der skal sikre gennemførelsen af bestemmelserne vedrørende meddelelsesprocedurer og sørge for, at der findes et informationscenter[11]. Informationscentret skal besvare alle rimelige forespørgsler fra andre medlemmer og interesserede parter om tekniske forskrifter, som er vedtaget eller foreslået, eller procedurer for overensstemmelsesvurdering og er også ansvarligt for behandlingen af bemærkninger fra andre WTO-medlemmer vedrørende meddelelser[12]. I EU opfyldes forpligtelserne af ét kontor i Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Erhvervspolitik[13], der er blevet udpeget som **EU's TBT-meddelelses- og informationscenter**.

EU's TBT-meddelelses- og informationscenter har to opgaver: Det sikrer, at EU-lovgivning, som skal vedtages enten af Europa-Parlamentet og Rådet eller af Europa-Kommissionen som en gennemførelsesforanstaltning, meddeles WTO på udkaststadiet. Det er også ansvarligt for videresendelse af andre WTO-medlemmers meddelelser til alle interesserede parter og sørger for, at der på EU's vegne sendes bemærkninger til det WTO-medlem, der har givet meddelelsen, når det viser sig, at den pågældende foranstaltning kunne skabe problemer for EU-eksportørers markedsadgang. For at EU's TBT-meddelelses- og informationscenter kan fremsætte bemærkninger til en meddelelse fra et andet WTO-medlem, indhenter det udtalelser fra alle interesserede parter, dvs. specialiserede kontorer i Europa-Kommissionen, kontorer i Generaldirektoratet for Handel, EU's delegationer i tredjelande, medlemsstaterne og virksomheder i EU. Når EU's TBT-meddelelses- og informationscenter skal redigere

---

10 Se Europa-Kommissionens TBT-database: http://ec.europa.eu/enterprise/tbt/ eller WTO's TBT-informationsstyringssystem: http://tbtims.wto.org.

11 Artikel 10 i TBT-aftalen.

12 Anbefaling fra Komitéen for Tekniske Handelshindringer: WTO-dokument G/TBT/1/Rev.10, punkt 7.

13 Kontor ENTR/C/3 vedrørende meddelelse af tekniske forskrifter.

bemærkninger fra EU om meddelelser fra andre WTO-medlemmer, sørger det for, at de er forenelige med EU's politikker.

2.2.2. EU-lovgiverne: Parlamentet og Rådet

Europa-Parlamentet og Rådet spiller også en vigtig rolle, idet de vedtager lovgivning indeholdende tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering, som skal opfylde kravene i TBT-aftalen. Da aftalen kræver, at der gives meddelelse på udkaststadiet, underretter EU's TBT-meddelelses- og informationscenter de øvrige WTO-medlemmer om EU-lovgivning om produktkrav, som falder ind under TBT-aftalens anvendelsesområde, når Kommissionen har vedtaget sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning, direktiv eller afgørelse. Kommissionen analyserer bemærkninger fra andre WTO-medlemmer og tager hensyn til dem i lovgivningsproceduren.

Når der udarbejdes og vedtages ændringer til et forslag fra Kommissionen, skal både Rådet og Parlamentet tage hensyn til dets virkninger for den internationale handel. Andre WTO-medlemmer følger nøje lovgivningsdrøftelserne og fremsætter ofte bemærkninger skriftligt eller på møder i Komitéen for Tekniske Handelshindringer (der afholdes tre gange om året i WTO i Geneve) om de foreslåede ændringers forenelighed med TBT-aftalen.

2.2.3. Medlemsstaterne

Ud over EU's TBT-meddelelses- og informationscenter har alle 27 medlemsstater deres egne TBT-meddelelsesmyndigheder og informationscentre. Medlemsstaterne er ansvarlige for at vurdere, om deres foreslåede nationale tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering har en væsentlig indflydelse på handelen, og i bekræftende fald for at give meddelelse om dem direkte til WTO. Svar på bemærkninger fra andre WTO-medlemmer gives dog af EU's TBT-meddelelses- og informationscenter (efter høring af den berørte medlemsstat) på EU's vegne, da disse svar betragtes som en del af den fælles handelspolitik, hvor EU har enekompetence[14]. Koordinationen mellem medlemsstaterne og Europa-Kommissionen sikres gennem den interne EU-notifikationsprocedure, der er fastsat i direktiv 98/34/EF[15], og Kommissionens tjenestegrene mødes hvert år med medlemsstaternes relevante repræsentanter for at forbedre denne koordination.

Medlemsstaterne skal også underrette deres offentlige myndigheder og nationale erhvervsdrivende om deres forpligtelser og muligheder i relation til TBT-meddelelsesproceduren. Kommissionen modtager regelmæssigt bemærkninger fra medlemsstaterne om andre WTO-medlemmers meddelelser. Nogle medlemsstater har indført effektive nationale mekanismer med henblik på at modtage feedback direkte fra det nationale erhvervsliv, herunder mindre erhvervssammenslutninger eller individuelle selskaber. Kommissionen benytter denne feedback til at bekæmpe potentielle handelshindringer.

2.2.4. Erhvervsdrivende

Bemærkninger fra erhvervslivet i EU om WTO-medlemmers meddelelser er **af stor betydning med hensyn til at forhindre, at der opstår unødvendige hindringer for den internationale handel**. Flere europæiske erhvervssammenslutninger, som er baseret i

---

14 Artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

Bruxelles, er udmærket klar over de muligheder, som TBT-aftalen giver, og sender regelmæssigt bemærkninger til Kommissionens tjenestegrene[16]. Nogle bidrager også gennem Det Rådgivende Udvalg for Markedsadgang, der er oprettet som led i Europa-Kommissionens markedsadgangsstrategi[17]. Andre europæiske erhvervsdrivende sender deres bemærkninger til EU's delegation i den WTO-medlemsstat, som har givet meddelelsen.

Kommissionen koordinerer sagerne internt for at sikre, at alle bemærkninger når frem til EU's TBT-meddelelses- og informationscenter, der udarbejder EU's officielle bemærkninger. I betragtning af den ofte forholdsvis korte frist på 60–90 dage for fremsættelse af bemærkninger er det vigtigt, at EU's erhvervsdrivende gør opmærksom på deres betænkeligheder snarest muligt og inden den endelige frist, som det WTO-medlem, der har givet meddelelsen, har fastsat[18].

2.2.5. EU's TBT-websted

For få direkte adgang til meddelelserne og lette koordinationen mellem alle involverede parter oprettede EU's TBT-meddelelses- og informationscenter sit eget **TBT-websted**[19] i 2004. Dette websted giver offentlig adgang til **TBT-databasen**, der indeholder alle meddelelsesformularer, tekstudkast og de bemærkninger, som Europa-Kommissionen har sendt og modtaget.

Webstedet giver et overblik over hver TBT-meddelelse: De meddelte dokumenter, eventuelt tilgængelige oversættelser og de bemærkninger, som Europa-Kommissionen har sendt og modtaget, vises på én enkelt webside for hver meddelelse. Visningen af alle dokumenter sikrer fuld gennemsigtighed i EU's indsats inden for rammerne af TBT-aftalen. Derudover kan erhvervsdrivende og andre interesserede parter tilmelde sig en **beskedtjeneste, som gør opmærksom på nye meddelelser**, og læse en **månedlig undersøgelse** af EU's TBT-meddelelses- og informationscenters aktiviteter.

Antallet af tilmeldte til beskedtjenesten viser, at brugen af EU's TBT-websted er vokset siden 2004. I 2011 blev 529 private og offentlige enheder registreret hos beskedtjenesten (sammenlignet med 182 i 2005), og der blev foretaget 15 000 søgninger i databasen. En tredjedel af de tilmeldte er fra tredjelande. EU's TBT-informationscenter har ved flere lejligheder redegjort for sin database over for Komitéen for Tekniske Handelshindringer og har modtaget henvendelser fra andre WTO-medlemmer, der ønsker at udvikle deres egne websteder.

---

16 For at øge bevidstheden blandt de erhvervsdrivende afholdt Kommissionen en storstilet konference den 29. marts 2007 i Bruxelles. 150 personer deltog i konferencen. For yderligere oplysninger, se: http://ec.europa.eu/enterprise/tbt/index.cfm?fuseaction=library.viewLibrary&section_id=175&dspLang=en.

17 Meddelelse fra Kommissionen om *det globale Europa og et stærkere partnerskab for øget markedsadgang for EU's eksportører* – KOM(2007) 183 endelig.

18 Ideelt set bør Kommissionen modtage bemærkningerne tre uger inden den endelige frist, som det WTO-medlem, der har givet meddelelsen, har fastsat i meddelelsesformularen.

19 http://ec.europa.eu/enterprise/tbt/.

3. EU'S REAKTION PÅ DEN SENESTE UDVIKLING

3.1. Tilpasning til et stigende antal TBT-meddelelser

EU har altid været proaktiv i forbindelse med overvågningen af tredjelandes foranstaltninger og har overkommet det stigende antal TBT-meddelelser. Antallet af TBT-meddelelser er steget eksponentielt. Mens der blev meddelt færre end 400 tekstudkast i 1995, dvs. det år, hvor TBT-aftalen trådte i kraft, er dette antal blevet mere end tredoblet siden da, og nåede op på 1216 i 2011[20]. I alt har WTO-medlemmerne i de sidste 16 år meddelt næsten 15 000 tekster. Der fandt en meget stor stigning sted i antallet af meddelelser mellem 2004 og 2009: Det steg kun lidt i de første ti år af TBT-meddelelsesprocedurens eksistens (fra mindre end 400 i 1995 til 638 i 2004), inden det på seks år steg fra 638 til næsten 1 500 (se grafen i punkt 1 i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2012) 189.

Den vigtigste årsag til denne stigning er ændringen i antallet af WTO-medlemmer fra 128 i begyndelsen til 153 i 2011. Der er kommet nogle vigtige aktører til, bl.a. Kina, der tiltrådte i 2001, Saudi-Arabien (2005), Vietnam (2007) og Ukraine (2008). Den oplysningskampagne, som blev gennemført af WTO-sekretariatet og de nationale TBT-informationscentre, havde også en virkning. Endvidere har både WTO-sekretariatet og WTO-medlemmerne finansieret og deltaget i faglige bistandsprojekter på TBT-området på regionalt og nationalt plan. WTO-medlemmernes øgede indsats på forskriftsområdet i de sidste fem år i nye sektorer såsom energieffektivitet eller forbrugeroplysning er en anden vigtig årsag. Endelig kunne finanskrisen, der har truet de nationale økonomier, have ført til øget aktivitet på forskriftsområdet.

EU har nøje iagttaget og overvåget denne forskriftsramme, som bliver større og større. Dette afspejler sig i antallet af bemærkninger fra EU om tredjelandes meddelelser, der svarer til antallet af TBT-meddelelser. Således blev antallet af bemærkninger fra EU næsten fordoblet mellem 2004 og 2009 fra 47 til 91 pr. år. I 2011 fremsendte EU 102 bemærkninger, det højeste antal nogensinde (se grafen i punkt 1 i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2012) 189. EU benyttede også aktivt møderne i Komitéen for Tekniske Handelshindringer til at supplere sine skriftlige bemærkninger med mundtlige udtalelser og anmode om opfølgning på sine bemærkninger. EU er et af de mest aktive medlemmer i Komitéen for Tekniske Handelshindringer, idet det fremsætter bemærkninger til andre WTO-medlemmers meddelelser, som formodes at skabe unødige handelshindringer. Afhængigt af det meddelte udkast kan EU anmode om tilbagetrækning, ændring, udsættelse eller anmode om en præcisering. Der er talrige eksempler på et vellykket samarbejde med tredjelande, som har ført til et gunstigt resultat for EU og den internationale handel.

Eksempler på resultater inden for rammerne af TBT-proceduren:

Tilbagetrækning: Med det colombianske udkast til forskrift vedrørende alkoholholdige drikkevarer[21] blev der indført mærkningskrav, som var for strenge og ville have medført betydelige omkostninger for de erhvervsdrivende. Som følge af EU's indvendinger på møder i Udvalget for Tekniske Handelshindringer og dets skriftlige bemærkninger trak de colombianske myndigheder forskriften

[20] De tal, der er angivet i denne rapport, omfatter ikke meddelelser om tilføjelser/berigtigelser.

[21] G/TBT/N/COL/120.

tilbage.

Ændring: I den brasilianske meddelelse om overensstemmelsesvurdering med henblik på sikkerhed i forbindelse med legetøj[22] blev der foreslået en besværlig og diskriminerende procedure for overensstemmelsesvurdering. Efter anmodning fra EU og flere andre handelspartnere ændrede Brasilien sin forskrift i 2010 ved at lempe proceduren for overensstemmelsesvurdering i forbindelse med importeret legetøj.

Udsættelse: Den indiske meddelelse om bildæk blev første gang offentliggjort i 2006[23]. Som følge af skriftlige bemærkninger fra EU og dets talrige indlæg på møder i Komitéen for Tekniske Handelshindringer blev vedtagelsen af udkastet udsat. Der blev meddelt en ændret udgave i 2010[24].

Præcisering: Med hensyn til den kinesiske meddelelse om overvågning og forvaltning af tilsyn med og karantæne for indførsel af fast affald præciserede Kina, at importører, som var akkrediteret i henhold til visse europæiske standarder, også ville komme i betragtning til den krævede registrering[25].

3.2. Reaktion på flere WTO-medlemmers aktive deltagelse

EU har også tilpasset sig fremkomsten af nye aktører i TBT-proceduren og deres kritiske syn på dets valg af forskrifter. Den betydelige stigning i antallet af meddelelser i de seneste år kan ikke kun tilskrives store lande, men også mindre globale aktører såsom Saudi-Arabien, Qatar og Bahrain. Den aktive deltagelse af udviklingslande, såsom Uganda, der meddelte det største antal tekster i 2010, bekræftede denne tendens.

Flere WTO-medlemmer har taget aktivt del i proceduren og har i stigende grad givet meddelelser og også fremsat bemærkninger til meddelelser. Andre WTO-medlemmer fremsætter ofte bemærkninger til tekster, som EU har meddelt. I 2011 modtog EU's TBT-informationscenter 25 bemærkninger fra tredjelande, navnlig Kina, New Zealand, Japan og USA (se grafen i punkt 2 i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2012) 189. I de seneste år har EU modtaget de fleste bemærkninger blandt WTO-medlemmerne i Komiteen for Tekniske Handelshindringer. Da EU er et stort eksportmarked med 500 millioner potentielle forbrugere og ofte går i spidsen for udviklingen af forskrifter og arbejder for et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og fører en ambitiøs miljøpolitik, overvåges det nøje af talrige handelspartnere.

EU svarer på alle bemærkninger, som det modtager, ved at redegøre for sin lovgivning og forsvare eller ændre den, når det er nødvendigt. Svarene gives skriftligt på de skriftlige bemærkninger, som EU's TBT-meddelelses- og informationscenter modtager inden for rammerne af meddelelsesproceduren, og mundtligt på møder i Komitéen for Tekniske Handelshindringer som svar på udtalelser fra andre WTO-medlemmer. Europa-Kommissionen besvarer hvert WTO-medlems skriftlige bemærkninger individuelt på EU's vegne. De fleste af de spørgsmål, der er taget op vedrørende EU-lovgivningen siden 1995, har vedrørt landbrugssektoren, registreringen af kemikalier, dyrevelfærd og miljøvenligt design/mærkning.

---

22 G/TBT/N/BRA/259, 313 og 339.
23 G/TBT/N/IND/20.
24 G/TBT/N/IND/40.
25 G/TBT/N/CHN/649.

Eksempler på EU's imødekommenhed:

Ændring: En kommissionsforordning fra 2002 om vinavlsprodukter[26] blev ændret flere gange, efter at den var blevet meddelt, som følge af bemærkninger fra tredjelande. Da en ny kommissionsforordning om vinavlsprodukter blev meddelt i 2008[27] blev 11 bestemmelser i udkastet ændret for at tage hensyn til skriftlige bemærkninger fra fire forskellige WTO-medlemmer.

Hensyntagen til andre parters betænkeligheder: Ud over skriftlige bemærkninger reagerede EU på betænkeligheder, som der blev givet udtryk for mundtligt på møder i Komitéen for Tekniske Handelshindringer. Der er derfor taget hensyn til tredjelandes betænkeligheder vedrørende REACH[28] i vejledningen, der skal lette gennemførelsen af denne forordning.

Præcisering: I 2010 gav flere WTO-medlemmer i Komitéen for Tekniske Handelshindringer udtryk for deres betænkeligheder ved, at den europæiske akkrediteringsramme, der blev indført ved forordning (EF) nr. 765/2008[29], kunne gøre det vanskeligt for overensstemmelsesvurderingsorganer uden for EU at udføre opgaver på det regulerede område. EU præciserede, at de nye regler udelukkende var blevet udviklet med henblik på det indre marked, og at mulighederne for at acceptere eller anerkende resultaterne af udenlandske overensstemmelsesvurderinger ikke var berørt af den nye forordning.

3.3. Håndtering af udfordringen med gennemsigtighed

I tråd med den generelle tendens har EU også øget antallet af meddelelser pr. år væsentligt. I de seneste år er antallet blevet mere end tredoblet fra 17 til 63. I 2008 blev antallet af EU-meddelelser fordoblet i forhold til det foregående år (se grafen i punkt 2 i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2012) 189. Antallet af meddelelser fra medlemsstaterne har svinget siden 1995, men har i de sidste tre år stabiliseret sig på 54 meddelelser pr. år (se grafen i punkt 3 i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2012) 189. Sammenlignet med antallet af meddelelser fra medlemsstaterne inden for rammerne af den interne notifikationsprocedure[30] er antallet dog fortsat lavt.

Med hensyn til den frist på 60–90 dage for fremsættelse af bemærkninger, der indrømmes andre WTO-medlemmer, inden den meddelte lovgivning vedtages, viser statistikken, at den tid, der går med at fremsætte bemærkninger, i praksis har svinget mellem 58 og 61 dage i de sidste fem år sammenlignet med 46 dage i 1997[31]. Med hensyn til EU-meddelelser var det gennemsnitlige antal dage, der blev indrømmet til fremsættelse af bemærkninger, 65 i 2011 (se grafen i punkt 4 i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2012) 189. Fremskridtet har givet WTO-medlemmerne flere muligheder for at analysere tredjelandes tekniske forskrifter og bidraget til at forbedre TBT-proceduren. Som understreget i WTO's seneste handelspolitiske undersøgelse af EU kunne længden af fristen for fremsættelse af bemærkninger til meddelelser fra EU-medlemsstater dog forlænges yderligere[32].

---

26 G/TBT/N/EEC/15.

27 G/TBT/N/EEC/264.

28 G/TBT/N/EEC/52.

29 G/TBT/N/EEC/152.

30 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 24 af 21.7.1998, s. 37.

31 16. årlige undersøgelse af TBT-aftalens gennemførelse og funktion: WTO dokument G/TBT/29, s. 6.

32 "Trade Policy Review: European Union", rapport fra WTO-sekretariatet, 2011, s. 46: "For ca. 17 % af meddelelserne fra individuelle medlemsstater var fristen for fremsættelse af bemærkninger eller perioden mellem den dato, hvor der blev offentliggjort en meddelelse, og datoen for dens vedtagelse, mindre end 60 dage" (omfattet periode: oktober 2008 – januar 2011).

De fremskridt, der er gjort i forhold til gennemsigtighed, svarer til de skridt, som WTO-medlemmerne har taget til at fremme kendskabet til TBT-proceduren. Den interne koordination til sikring af, at al lovgivning, som falder ind under TBT-aftalens anvendelsesområde, meddeles på et passende tidspunkt, skal overvåges nøje fra dag til dag, og de nationale administrative organer skal orienteres om denne lovgivning. Europa-Kommissionen har været særdeles aktiv på dette område ved regelmæssigt at afholde seminarer for sine tjenestegrene og for EU-medlemsstaterne. EU's TBT-meddelelses- og informationscenter afholdt tre seminarer for Kommissionens tjenestegrene mellem 2008 og 2011.

4. MULTILATERALE DRØFTELSER OM GENNEMSIGTIGHED I TBT-MEDDELELSESPROCEDUREN

4.1. Resterende vanskeligheder

Komitéen for Tekniske Handelshindringer har udstedt og finjusteret detaljerede anbefalinger om gennemsigtighed[33], som forbedrer gennemførelsen af meddelelsesproceduren, når den følges af WTO-medlemmerne[34]. **Nogle WTO-medlemmer overholder** dog **fortsat ikke de grundlæggende forpligtelser i TBT-meddelelsesproceduren** såsom simpel meddelelse og meddelelse på udkaststadiet. Dette skyldes ofte manglende koordination internt i de nationale administrative organer til sikring af, at meddelelsesmyndigheden er opmærksom på udviklingen af lovgivning, som skal meddeles, eller meddelelsesmyndighedens manglende evne til at pålægge det administrative organ, der har ansvaret for den foreslåede lovgivning, meddelelsesforpligtelsen. Nogle WTO-medlemmer meddeler ikke lovgivning, som er vedtaget af den lovgivende magt (f.eks. parlamentet), da det er vanskeligere at forhandle koordinationen mellem meddelelsesmyndigheden og den lovgivende magt.

Endvidere benytter ikke alle WTO-medlemmer lejligheden til at fremsætte bemærkninger til foreslåede tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering. Mange medlemmer har problemer med at følge meddelelserne eller samle den tekniske ekspertise, der er nødvendig for at analysere visse meddelelser. Ligeledes er ikke alle WTO-medlemmers informationscentre fuldt operationelle. Nogle svarer sjældent, andre oplyser blot, at de har underrettet de kompetente myndigheder om forespørgslen, og ofte gives der intet svar til trods for gentagne rykkere. Dette begrænser resultatet af proceduren betydeligt og gør den mindre effektiv.

Der er fortsat nogle gråzoner med hensyn til **TBT-aftalens** og meddelelsesforpligtelsens **anvendelsesområde**. Selv om to nylige afgørelser fra WTO-panelet[35] burde bidrage til yderligere at fastlægge aftalens anvendelsesområde, hersker der fortsat usikkerhed, navnlig med hensyn til kravene til ikke-produktrelaterede produktionsmetoder (som ikke har indflydelse på slutproduktets tekniske kendetegn) og med hensyn til frivillig mærkning, som er knyttet til visse krav, uden at der pålægges eksklusiv mærkning.

---

33 WTO-dokument G/TBT/1/Rev.10.

34 F.eks. en frist på 60–90 dage for fremsættelse af bemærkninger, svar på et af WTO's tre officielle sprog, direkte adgang til den meddelte tekst via meddelelsesformatet, deling af uofficielle oversættelser, meddelelse af vedtagne og offentliggjorte tekster osv.

35 De Forenede Stater – Foranstaltninger vedrørende import, markedsføring og salg af tun og tunprodukter (DS381) og De Forenede Stater – Visse mærkningskrav vedrørende oprindelsesland (DS 384, DS 386).

Analysen af de meddelte tekster inden for den forholdsvis **korte frist for fremsættelse af bemærkninger på 60 dage**, navnlig når tekstudkastet skal oversættes, er fortsat en stor udfordring for WTO-medlemmerne og de erhvervsdrivende. **Oversættelsesbudgettet** er fortsat for begrænset. Det er yderst vigtigt at **forbedre de erhvervsdrivendes kendskab** til proceduren og muligheden for at sende bemærkninger til WTO-medlemmernes myndigheder. Dette er især tilfældet for sammenslutninger eller nationale selskaber, navnlig SMV'er, som har begrænsede interne ressourcer til at analysere de foreslåede forskrifter og reagere i tide.

Endelig bør Komitéen for Tekniske Handelshindringer **ikke blive et forum, der blot viderekanaliserer erhvervslivets bekymringer**. Den bør give de offentlige myndigheder lejlighed til at udveksle synspunkter om foreslåede tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering på grundlag af alle de hertil knyttede politiske aspekter.

4.2. Regelmæssige drøftelser på møderne i Komitéen for Tekniske Handelshindringer og undersøgelser hvert tredje år

De **regelmæssige møder i Komitéen for Tekniske Handelshindringer** og navnlig **undersøgelsen af TBT-aftalens funktion og gennemførelse**, der udføres i henhold til artikel 15.4 i TBT-aftalen hvert tredje år, er en anledning til at drøfte og afklare nogle af de vanskeligheder og udfordringer, der er knyttet til meddelelsesproceduren. Kommissionen benytter regelmæssigt disse undersøgelser hvert tredje år til at komme med forslag til, hvordan meddelelsesproceduren kan gøres mere gennemsigtig. EU deltager aktivt i alle drøftelser om den treårige undersøgelse og bidrog med et dokument om gennemsigtighed[36] til femte treårige undersøgelse[37], der blev afsluttet i november 2009.

De treårige undersøgelser er ikke kun vigtige med hensyn til spørgsmål i relation til meddelelsesproceduren, men også med hensyn til andre systemiske spørgsmål i relation til TBT-aftalen: **god forskriftspraksis, procedurer for overensstemmelsesvurdering, standarder, faglig bistand** og **den måde, Komitéen for Tekniske Handelshindringer fungerer på.** Komitéen for Tekniske Handelshindringer er derfor blevet et vigtigt forum, hvor WTO-medlemmerne kan drøfte spørgsmål i relation til international handel med varer og politiske strategier. Kommissionen benytter regelmæssigt denne komité til at fremlægge EU's politiske strategier for andre WTO-medlemmer og fremme overensstemmelse mellem forskrifter ved hjælp af god forskriftspraksis i forbindelse med udviklingen af tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering.

Kommissionen tilvejebringer også oversigter over EU's og medlemsstaternes faglige bistandsprogrammer for udviklingslande, som omfatter støtte i forbindelse med TBT-spørgsmål[38]. På mødet i Komitéen for Tekniske Handelshindringer i juni 2011 fremlagde Sverige sit mentorprogram, der blev gennemført fra 2008 til 2011, til støtte for oprettelsen og driften af TBT-meddelelses- og informationscentre i syv lande syd for Sahara[39]. Ud over sine faglige bistandsprogrammer modtog EU's TBT-meddelelses- og informationscenter efter anmodning fra visse WTO-medlemmer besøg fra andre WTO-medlemmer, der ønskede at få mere at vide om, hvordan det er organiseret, og hvordan det fungerer[40]. TBT-eksperter fra

---

36 WTO-dokument G/TBT/W/309.

37 WTO-dokument G/TBT/26.

38 WTO-dokument G/TBT/W/303.

39 Burundi, Etiopien, Kenya, Rwanda, Tanzania, Uganda og Zambia.

40 Besøg af en indisk delegation i 2007, af en embedsmand fra det kinesiske TBT-informationscenter i 2009 og af en tunesisk delegation i 2011.

Europa-Kommissionen har også deltaget i faglige bistandsseminarer, der var tilrettelagt af WTO i forskellige regioner i verden.

5. KONKLUSIONER OG DET VIDERE FORLØB

TBT-meddelelsesproceduren er et **effektivt middel til at holde sig orienteret om udviklingen i tredjelande med hensyn til forskrifter for varer**. Når WTO-medlemmerne overholder meddelelsesforpligtelsen, kan andre WTO-medlemmer få kendskab til nye tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering, og det er en konkret måde at reagere på tekniske handelshindringer på. Samtidig skaber proceduren mulighed for, at generelle tendenser i andre WTO-medlemsstater eller i en bestemt WTO-medlemsstat kan blive almindeligt kendt, og giver derfor vigtig information til brug for EU's handels- og industripolitik.

For at denne procedure kan udnyttes fuldt ud, er det naturligvis afgørende, at EU selv overholder principperne og forpligtelserne i TBT-aftalen. **Hvis EU ikke følger reglerne, kan det ikke forlange, at andre om gøre det.** EU's og medlemsstaternes lovgivning skal derfor følge principperne i TBT-aftalen og meddeles i overensstemmelse med reglerne på en måde, der er så gennemsigtig som muligt.

Det kan også være meget nyttigt at lade andre WTO-medlemmer undersøge foreslået lovgivning. Bemærkninger fra andre medlemmer kan bidrage til at afdække problemer, som man ikke har været opmærksom på, eller aspekter, der ikke blev taget i betragtning ved udformningen af lovgivningen[41].

Proceduren giver også regeludstedende myndigheder rundt i verden mulighed for at sammenligne politiske strategier og overveje grunde til at lovgive anderledes. TBT-meddelelsesproceduren fungerer derfor som et **benchmarkinginstrument** og kan i givet fald bidrage til en vis grad af overensstemmelse på internationalt plan. Den medvirker også til, at EU kan gøre sine afgørelser om forskrifter kendt og fremme dem. Disse afgørelser bygger på grundig evidensbaseret analyse, omfattende høring af de interessenter og generel konsekvensvurdering. Proceduren giver endvidere EU lejlighed til at redegøre for grundene til sine afgørelser over for andre lande.

På nuværende tidspunkt anvender Kommissionen, medlemsstaterne og de erhvervsdrivende proceduren effektivt. Ikke desto mindre er der efter Kommissionens opfattelse plads til forbedringer, og den agter derfor at gennemføre følgende aktioner:

Aktion 1: Yderligere bevidstgørelse for at udløse bemærkninger fra erhvervsdrivende i EU, herunder SMV'er

Kommissionen vil fortsat orientere Kommissionens tjenestegrene, de erhvervsdrivende og medlemsstaterne om fordelene ved proceduren, herunder muligheden for at sende bemærkninger direkte til Kommissionen. Kommissionen vil navnlig fortsat afholde seminarer og konferencer med medlemsstaterne og de erhvervsdrivende, herunder SMV'er, og opfordre medlemsstaterne til at skabe øget opmærksomhed blandt de nationale erhvervsdrivende.

---

[41] Til trods for den analyse og konsekvensvurdering, herunder vurderingen af konsekvenserne for den internationale handel, som Kommissionen regelmæssigt foretager, inden den foreslår lovgivning.

I forbindelse med gennemførelsen af Kommissionens meddelelse om støtte til SMV'ers aktiviteter uden for EU[42] vil Kommissionen også fortsætte med at undersøge, hvad der kan gøres for at hjælpe SMV'er med at deltage mere aktivt i meddelelsesproceduren. Kommissionen vil sikre, at den kommende flersprogede internetportal[43], der omfatter information om udenlandske markeder, som er relevante for virksomhederne, og en oversigt over disponible støtteaktiviteter vedrørende markeder uden for EU, vil indeholde et link til TBT-databasen[44]. Kommissionen agter også at forbedre sit TBT-websted i 2012, så det bliver mere brugervenligt for de erhvervsdrivende, herunder SMV'erne.

Aktion 2: Støtte de erhvervsdrivendes ret til at få information om de gældende krav til markedsadgang fra TBT-informationscentrene

Ifølge TBT-aftalen skal WTO-medlemmerne oprette et TBT-informationscenter, der skal besvare alle rimelige forespørgsler fra andre medlemmer og interesserede parter om tekniske forskrifter, som er vedtaget eller foreslået, procedurer for overensstemmelsesvurdering og standarder[45]. Dette åbner en direkte kommunikationskanal for de erhvervsdrivende til myndighederne i andre WTO-medlemsstater, hvorfra de kan opnå information om kravene til markedsadgang, som er knyttet til tekniske forskrifter, procedurer for overensstemmelsesvurdering og standarder. En sådan direkte kommunikationskanal kan være af interesse i forbindelse med konkrete spørgsmål, når andre informationskilder, såsom EU's database vedrørende markedsadgang[46] eller websteder i tredjelande, ikke indeholder tilstrækkelig information. Kommissionen agter derfor at underrette TBT-informationscentrene om det nyudformede TBT-websted. Afhængigt af de disponible menneskelige ressourcer vil Kommissionen også overveje at yde støtte til europæiske erhvervsdrivende, som har behov for information, f.eks. hvis de forespørgsler, som de sender til andre WTO-medlemmers informationscentrene, ikke besvares.

Aktion 3: Yderligere koordination med andre vigtige instrumenter i EU's handels- og industripolitik

Kommissionen vil fortsat anvende TBT-meddelelsesproceduren som led i sin handels- og industripolitik og vil forsøge at skabe flere synergier mellem politikkens forskellige aspekter. De markedsadgangsteam, der findes ved EU's delegationer i tredjelande, kan f.eks. yde værdifuld støtte, hvis de har ressourcerne til at overvåge TBT-meddelelser, skabe et netværk til indsamling af bemærkninger fra EU-virksomheder i tredjelande, etablere forbindelser med Kommissionens tjenestegrene i Bruxelles og foretage opfølgning med de kompetente myndigheder i tredjelande. Kommissionen vil, når det er muligt, fortsat anvende eksisterende eller nye dialoger om forskrifter og forhandlinger om handelsaftaler til at tage systemiske eller konkrete handelshindringer op, som er blevet afdækket gennem TBT-meddelelsesproceduren. Kommissionen vil også fortsat fremme fuldstændig overholdelse af meddelelsesforpligtelserne og de relevante anbefalinger fra Komitéen for Tekniske Handelshindringer gennem forhandlinger om kapitler vedrørende tekniske handelshindringer i frihandelsaftaler, herunder bestemmelser om gennemsigtighed.

---

42 Meddelelse fra Europa-Kommissionen - *Små virksomheder i en stor verden – et nyt partnerskab for SMV'ernes udnyttelse af de globale muligheder* (KOM(2011) 702).

43 Se punkt 4.2.2 i meddelelsen fra Europa-Kommissionen - *Små virksomheder i en stor verden – et nyt partnerskab for SMV'ernes udnyttelse af de globale muligheder*.

44 http://ec.europa.eu/enterprise/tbt/.

45 Se artikel 10 i TBT-aftalen.

46 http://madb.europa.eu/.

Aktion 4: Yderligere støtte til TBT-meddelelsesprocedurens funktion på multilateralt og bilateralt plan

Kommissionen vil fortsætte med at udvikle og forbedre procedurens funktion ved aktivt at deltage i møderne i Komitéen for Tekniske Handelshindringer. Den har til hensigt at fremlægge endnu et dokument om gennemsigtighed i meddelelsesproceduren i forbindelse med den sjette treårige undersøgelse, der skal finde sted i november 2012. Kommissionen vil også overveje, hvordan udviklingslandene kan støttes yderligere, så de kan deltage mere effektivt i meddelelsesproceduren. Dette kunne omfatte øget bistand fra TBT-meddelelses- og informationscentrene, navnlig dem, der ligger i EU's nabolande.

Kommissionen vil overveje at opfordre WTO-sekretariatet til at videreudvikle sit TBT-informationsstyringssystem[47], så det bliver et effektivt redskab for alle WTO-medlemmer, som muliggør hurtigere offentliggørelse af meddelelser og giver medlemmerne mulighed for at få let adgang til al nødvendig information om meddelelser og tage bedre del i proceduren.

Aktion 5: Maksimal overholdelse af reglerne om meddelelser

Kommissionen har forpligtet sig til at sikre, at dens forslag samt den gennemførelseslovgivning, den har vedtaget, er i overensstemmelse med TBT-aftalen, og at de meddeles på udkaststadiet, idet andre WTO-medlemmer har en frist for fremsættelse af bemærkninger på 60–90 dage. Den vil også sikre, at bemærkninger fra andre WTO-medlemmer drøftes og tages i betragtning, inden lovgivningen udformes endeligt. Det er vigtigt, at der afsættes tilstrækkelig tid i vedtagelsesprocessen for at sikre overholdelse af meddelelsesforpligtelsen.

Aktion 6: Yderligere indsats for at forbedre gennemsigtigheden i den almindelige lovgivningsprocedure

Med hensyn til forslag til Europa-Parlamentet og Rådet, som indeholder tekniske forskrifter og procedurer for overensstemmelsesvurdering, er Kommissionen begyndt at orientere WTO-medlemmerne om væsentlige ændringer i lovgivningsproceduren, når disse forslag har påkaldt sig andre WTO-medlemmers interesse, og når den almindelige procedure tillader det[48]. For at forbedre gennemsigtigheden kunne der fastsættes en ny frist for fremsættelse af bemærkninger, som ville give andre WTO-medlemmer mulighed for at kommentere de ændringer, der er indført i den almindelige procedure, og fremsende de modtagne bemærkninger til medlovgiverne. Kommissionen vil undersøge denne mulighed fra sag til sag.

Aktion 7: Bedre koordination med medlemsstaterne

Med sigte på en sammenhængende, effektiv handelspolitik, og for at få mest muligt ud af proceduren, skal EU optræde samlet. Medlemsstaterne skal fuldt ud overholde forpligtelserne i TBT-aftalen og støtte EU's politik for gennemsigtighed i meddelelsesproceduren ved effektivt at koordinere deres indsats. Kommissionen vil fortsat orientere medlemsstaterne om

---

47 http://tbtims.wto.org/web/pages/search/notification/Search.aspx.

48 I disse tilfælde orienterede EU's TBT-meddelelses- og informationscenter gennem et tillæg til de oprindelige meddelelser de øvrige WTO-medlemmer om Rådets og Europa-Parlamentets holdning, dog uden at der blev fastsat en ny frist for fremsættelse af bemærkninger til de indførte ændringer.

vigtige aspekter af proceduren og den seneste udvikling. Den opfordrer medlemsstaterne til også at sørge for deres del af koordinationen.